

Universitätsbibliothek Paderborn

Capitularia Regvm Francorvm

Additae sunt Marculfi monachi & aliorum formulae veteres, & Notae
doctissimorum virorum

Baluze, Etienne

Parisiis, 1677

XXV. Praeceptum Ludovici Pij Imperatoris pro quodam Ioanne.

urn:nbn:de:hbz:466:1-22974

tibus, itadunraxat ut nullus eam exinde illo unquam tempore abstrahere aut in beneficio dare praesumatur, sed, sicut intulimus, ad necessitates indigentium procuratores hujus Ecclesie eam manere permittant. Concessimus etiam ibi quodam cellulas, unam que appellatur monasterium superius, aliam monasterium medium, constructas in honore sancti Andreae & sancti Nicociei vel aliorum sanctorum, quas volumus & nostris & futuris temporibus ad supplementum Canonorum ibidem Deo famulantium proficiere. Principentes ergo jubemus ut nullus judex publicus, neque quislibet ex judicaria potestate, nec aliquis ex fidelibus nostris, in Ecclesias aut loca vel agros seu reliquias possessiones memoratae Ecclesie sancti Mauricii, quas moderno tempore iustificare & rationabiliter possidere videtur, in quibuslibet pagis & territoriis, quicquid ibidem propter divinum amorem conatus est, vel que nos munere largitatis nostrae in nostra elemosyna ibidem redditimus vel concessimus, quaque etiam deinceps in jure ipsius sancti loci voluerit divina pietas augeri, ad causas audiendas vel frena exigenda aut mansiones vel paratas faciendas aut fiducijs tollendos, aut homines ejusdem Ecclesie tam ingenuos quam & servos qui super terram ipsius residere videntur iustis distingendos, nec ullas retributions aut illicitas occasiones requirendas, illo unquam tempore ingredi audeat vel exactare prælumat. Et quicquid de rebus præfata Ecclesie fiscus separata poterat, totum nos pro aeterna remuneracione prædictæ Ecclesie concedimus, ut perennius temporibus in elemosyna pauperum & stipendiis servorum Dei ibidem Deo famulantium proficiat in augmentum, quatenus ipsis servis Dei, qui ibidem Deo famulari videntur, pro nobis & conjugi proleque nostra & stabilitate totius imperii nostri à Deo nobis concessi arque conservandi jugiter Domini misericordiam exortare delectet. Et ut hac auctoritas nostris futurisque temporibus Domino protegente valeat inconvulsa manere, manu propria subscriptimus & anuli nostri imprellione signari iussimus.

Signum Hludovici serenissimi Imperatoris.
Hlafachar recognovi.
Data XIV. Kal. Februario anno primo Christo
proprio imperii nostri, Indictione VII.
Actum Aquisgranii palatio in Dei nomine felicitate. Amen.

XXV.

Præceptum Ludovici Pij Imperatoris pro quodam Ioanne.

An. 815.
Ex chartu-
ario Ar-
chepiscopi
Narbo-
niae.

IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi, Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus fidelibus sancte Dei Ecclesie & nostris præsentibus scilicet & futuris. Qualiter quidam homo fidelis noster, nomine Iohannes, veniens in nostris præfencia, quæ in manus nostris se commendavit, & petivit nobis sua apriſione quicquid genitor noster ei concesserat ac nos, & quicquid ille oc-

cupatum habebat, aut apriſione fecerat, vel deinceps occupare aut prendre potebat, five filij sui, cum homines eorum, & ostendit nobis exinde auctoritate quod genitor noster ei fecit. Non vero alia ei facere iussimus, five melioravimus. Et concedimus eidem fidei nostro Iohanne in pago Narbonense villare Fentes, & villari Cello Carbones, cum illorum terminos & pertinencias, cultus & incultus, ab integræ, & quantum ille in villa Fontejoncofa, vel in his terminos, five in aliis locis vel villis five villares occupavit, five apriſionem fecit una cum suis hominibus, vel deinceps facere poterit, tam ille quam filij sui, omnia per nostrum donitum habeant ille & filii sui, & posteritas illorum, ab quo ullum censum vel aliquam inquietudine. Et nullus Comes, nec Vicarius, nec juniores eorum, nec ullus judex publicus illorum homines, qui super illorum apriſionem habitant aut in illorum proprio, distingere nec judgeat præsumant, sed Iohannes & filii sui, & posteritas illorum, illi eos judicent & distingant. Et quicquid per legem judicaverint, stabilis permaneat. Et si extra legem fecerint, per legem emendent. Et hac auctoritas nostra firmis permaneat dum ille & filii sui & posteritas illorum ad nos & ad filios nostros aut ad posteritate illorum fideles extiterint. Et ut credatis, de anulo nostro imprellione signari iussimus. Durandus Diaconus ad vicem Hlafachar recognovit. Data Kal. Ianuarias anno Christo proprio primo imperii Domini Hludovici pifissimi Augusti, Indictione VIII. Actum Aquisgranii palatio regio in Dei nomine feliciter. Amen.

XXVI.

Privilegium Ludovici Imperatoris Augusti,
quod liceat fratribus monasterij Miciacensis
habere tres naves per Ligerim five
per cetera flumina.

IN nomine Domini Dei & salvatoris nostri Iesu Christi, Hludovicus divina ordinante providentia Imperator Augustus omnibus Episcopis, Abbatis, Ducibus, Comitibus, vel Vicedominis, Vicariis, Centenariis, Telonariis, Actionariis, & omnibus tempublicam procurantibus, præsentibus scilicet & futuris. Notum sit quia Dutrendus Abbas ex monasterio sancti Maximini Miciacensis & omnis ejus congregatio petierunt celitudoinem nostram ut licentiam haberent, ad eorum supplandas necessitates, tres naves per Ligerim, Catum, Vincenam, Sartam, Meduanam, Tauruncum, seu Lidum, Hyllarium, five per cetera flumina pro quibuslibet præfati monasterij necessitatibus discurrunt, necnon & de carris, fauariis, navigiis, seu de omni commercio, undecimque fiscus teloneum exigere poterat. Cujus precibus ob amorem Dei & venerationem ipsius sancti annuere & hoc nostræ auctoritatis præceptum firmitatis gratia erga ipsum monasterium pro metcedis nostræ augmentatione, sicut petierunt, concessimus. Idcirco hoc præceptum nostrum fieri iussimus, per quod jubemus atque præcipimus ut nemo fidelium nostrorum, nec